

OŻAŁOWAĆ (3) *vb pf i [impf]*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz -ować); oba a jasne.

inf ożałowac (1). ◇ fut [1 sg ożałuję.] ◇ 3 sg ożałuje (1). ◇ praet 3 sg m ożałowiał (1). ◇ [1 pl m pers -smy ożałowali. ◇ con 3 sg m by ożałowiał.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Oplak(iw)ać, (prze)boleć; dedolere, dolere, lugere Cn (3) : [Ożałuię/ Lugeo, defleo, deploro. Volck Ppp4v.]*

ożałowac czego (3): RejPos 277; Wrocił się tedy nazad/ ożałowiał łzkody KlonWor 23; Choćia śpásie zły fásiad/ oftátek vkrádnie: Włzytkiego tego oracz ożałuiie śnádnie. KlonWor 78.

[ożałowac co: By Serdecznie pokutował/ Grzechy śwe ozalował Krofej G6v; pocział plákac/ Y złoſcy śwe ozáłowac Krofej M6.]

Szereg: »ostradać a ożałowac« (1): y potym ostrádác á ożałowác iuz tu y onego wiecznego żywotá śwego przyśzłego RejPos 277.

2. *[Obwinić, oskarżyć: Alloqui ożałowac Cervus F31 50v; Calumniari ... Pothwarzacz fałszywie. Ożałowacz Cervus F40 260v.*

ożałowac kogo: A tako Pilat wymye gi z rąku nassich, amy potempiony bychom byli, Bo rzecze, yzemy nyewynnego łsziwie ozalowały. SprChęd 86.]

Synonimy: 1. oplakać; 2. obwinić, oskarżyć.

Formacje współrdzenne cf ŻAŁOWAĆ.

*Cf **OBŻAŁOWAĆ, OŻAŁOWANIE, [OŻAŁOWANY]***